ततोऽष्टसप्ततितमेदंतवक्रविदूरथौ हत्वाहरिःपुरेरेमेरामःसूतंततोऽवधीत् १ सखीनामपचितिंकुर्वन्नित्युक्तंतदेवाह शिशुपालस्येति पारोक्ष्यसौहृदंपरोक्षेकरणीयंसुहृत्कृत्यम् ॥१॥२॥ प्रत्यधात् प्रतिरुरोध ॥३ ॥ मुकुंदंप्राहदुर्मदइत्यादेरधिक्षेपपरतास्फुटैव परमार्थस्तु दुर्मदःगतमदःप्राहमुकुंदं तृतीयेजन्मनिमुक्तिदानार्थमागतं जन्मत्रयेऽन्विष्यमाणोऽद्यब्रह्मशापावसानेभवान्ममस्वामीदृष्टिपथंगतःप्राप्तः एतद्दिष्ट्यादिष्ट्याभद्रंभद्रम् अतिहर्षेवीप्सा ॥ ४ ॥ किंचहेकृष्णत्वमस्माकंमातुलेयोबंधुः एवमपिमित्रध्रुक्मित्राणिघातितवान्मांचजिघांससि तस्मादस्माकंत्वत्तोमृत्युः सनकाद्यनुग्रहप्राप्तोनूनंदुर्वारः अतस्त्वामेतावन्मात्रमहंयाचे किंतदाह अमंदसर्वसहनसमर्थं क्षात्रधर्मेणसेवितुंगदयात्वांहनिष्ये प्रहरिष्यामि तामेकवारंसह

श्रीशुकउवाच शिशुपालस्यशाल्वस्यपौंड्रकस्यापिदुर्मतिः॥ परलोकगतानांचकुर्वन्पारोक्ष्यसौहृदम् ॥१॥ एकःपदातिःसंक्रुद्धोगदापाणिःप्रकंपयन्॥पद्भ्यामिमांमहाराजमहासत्वोव्यदृश्यत॥२॥ तंतथायांतमालोक्यगदामादायसत्वरः॥ अवप्लुत्यरथात्कृष्णःसिंधुंवेलेवप्रत्यधात्॥३॥ गदामुद्यम्यकारूषोमुकुंदंप्राहदुर्मदः॥ दिष्ट्यादिष्ट्याभवानद्यममदृष्टिपथंगतः॥ ४॥ त्वंमातुलेयोनःकृष्णमित्रध्रुङ्मांजिघांससि॥अतस्त्वांगदयामंदहनिष्येवज्रकल्पया ॥ ५ ॥ तर्ह्यानृण्यमुपैम्यज्ञमित्राणांमित्रवत्सलः ॥ बंधुरूपमरिंहत्वा व्याधिंदेहचरंयथा॥ ६॥ एवंरूक्षैस्तुदन्वाक्यैःकृष्णंतोत्त्रैरिवद्विपम्॥ गदयाऽताडयन्मूर्ध्निसिंहवद्घनदच्चसः ॥ ७ ॥ गदयाऽभिहतोऽप्याजौनचचालयदूद्वहः॥ कृष्णोऽपितमहन्गुर्व्याकौमोदक्यास्तनांतरे॥ ८ ॥

स्वेति ननुवज्रतुल्यांत्वद्गदांकोवासहेतनैवमित्याह अवज्रकल्पयाउत्पलमालावदतिकोमलयेत्यर्थः ॥ ५॥ नत्वेवंहननेकस्तवपुरुषार्थस्तमाह तर्हीति अज्ञनविद्यतेज्ञोयस्मात् हेसर्वज्ञेत्यर्थः परमार्थतः स्वामिनम् एतद्देहसंबंधेनबंधुरूपमरिंब्रह्मशापेनशत्रुत्वेनप्रतीतंत्वांहत्वा मित्राणामानृण्यमुपैमिउपैष्यामि विशेषेणआधीयतेमनसिचिंत्यतइतिव्याधिः देहेअंतर्यामितयाचरतीतितथातमीश्वरंहत्वा क्षात्रधर्मेणाराध्य हंतेर्गत्यर्थस्यज्ञानार्थत्वात् ज्ञात्वेतिवा तेनयथापित्रादीनामानृण्यमुपयंति तद्वदिति ॥ ६॥ रूक्षैरित्यादिप्रतीत्यभिप्रायेण तोत्त्रैरंकुशादिभिः ॥ ७ ॥ ८ ॥